

גמ"ר 15/04/7789 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נגד יואל פלקוביץ

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

גמ"ר 15-04-7789 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' פלקוביץ
תיק חיצוני: 14/11/00004891 פמ"ד

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה מדינת ישראל - פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש ע"י ב"כ
עו"ד בוחניך רונן
נגד
יאאל פלקוביץ ע"י ב"כ עו"ד אילון אורון
נאשימים

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של גרים מות בrelsנות ונוהגת רכב ללא רישיון נהגה תקף לסוג הרכב בו נהג.

כתוצאה מהתאונה לה גרם הננאשם איבד את חייו אדם צער כבן 20 במוותו, דוד זבאן ז"ל.

הנאשם כפר באחריותו לגרימת התאונה, ולאחר ניהול הוכחות ארוך מצא בית המשפט את הננאשם אשם וקבע כי רשלנותו היא אשר הובילה להתרחשות התאונה הקשה.

שני הצדדים לתיק טענו בפני לעונש תוך הבאת ראיות לעונש המחזקות לשיטתם את עמדתם העונשית.

גם שירות המבחן למבוגרים הגיע תסוקיר ביחס לננאם בו תואר מצבו האישית והמשפחתי באופן מפורט.

בפרשא מחרידה זו, מתגשtha בעצמה שקשה לתיאור נורמטיבות מוחלטת של ננאם עם התנהגות בודדת של רשלנות חריגה מצדו אשר עלתה בחיו של אדם צער וחוללה אסון במשפחה.

הטרגדיה המשותפת לשתי המשפחות, זו המתמודדת עם אסון כתוואה מהAWNן וזה המתמודדת עם יסורי גרים האסון, באה לפתחו של בית המשפט וקיבלה ביטוי מזעזע בשלב הטיעונים לעונש בפני.

כבר בשלב זה של גזר הדין אבהיר כי החובה להעניש את המושרע בעבירה מסווג זה נובעת מחריגתו של המושרע מרף

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

התנהוגות המצופה מכל נוגך אחר מן היישוב בנעליו. מידת החריגה מרף ההתנהוגות המצופה היא העומדת בבסיס השיקול ממנו ייגזר בסופו של תהליך העונש הרואן.

יש להבין כי פרשה זו אינה עוסקת במיליה שהייתה לו כוונת המתה של אחר, אלא ברשלנותו של אדם (הנאשם) אשר עלתה בחיו של אדם אחר.

מתחם העונש ההורם

בהתאם לתיקון 113 של חוק העונשין חלה החובה לקבוע את מתחם העונש ההורם לעבירה **בנסיבות** כאשר העיקרון המנחה הוא עיקרון ההלימה.

הערך המוגן שבבסיס עבירות גרים מוות ברשנות הינו ערך קדושת החיים. מידת הפגיעה בערך המוגן בנסיבות תיק זה הינה מרבית - אובדן חיים.

כפי שIOSBR להלן, בית המשפט העליון התווה מדיניות ענישה לפיה בעבירות של גרים מוות בהנאה רשלנית יושטו על הנאים עונשי מאסר בפועל, לאחרי סORG ובריח, ופסילה בת שנים, זאת עקב הפגיעה בערך העליון של קדושת החיים, ועל מנת לתרום למלחמה בתאותות הדריכים.

על מדיניות ענישה זו חזר בית המשפט העליון פעמיים רבות.

ראו למשל רע"פ 6358/63 מחמוד קבהא נ' מ"י או רע"פ 11/8576 הילה מזרחי נ' מדינת ישראל .

ברור על פניו כי כל מקרה יבחן לגופו, וכי הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ואולם, כאמור, מדיניות הענישה הנהוגה, כפי שתתווה בבית המשפט העליון בשנים האחרונות, הינה שgam נאשם נורטמיטי שנאג ברשנות אשר גרמה למותו של אדם, ישלח למאסר לאחרי סORG ובריח.

שליחת נוגך לריצוי מאסר לאחרי סORG ובריח לא תשיב את ההרוגים, לא תרפא את הפצועים, אך מטרתה כפולה: לייצר הרתעה כלפי ציבור הנוגדים למען תגבר זהירותם ולתת ביטוי לעקרון הגמול לאחר רשלנותו של נאשם גבתה חי אדם. ענישה הkulat שליחתו של אדם לריצוי עונש מאסר לאחרי סORG ובריח מושגת מסר של עליונות ערך קדושת החיים ושבה כדי להציג את הצורך להתייחס כבוד לביטחון המשתמשים בדרך עת נכנס אדם לרכב על מנת לנוגך בו, ואת המחיר שישלם מי שלא יעשה כן.

בע"פ 6755/09 ארז אלמוג נ' מ"י נפסק על ידי כבוד השופט הנדל:

"**נדמה שקיים שלושה כללים מנחים בסוגית הענישה הרואה בעבירה של גרים תאונת דרכים קטלנית** ברשנות. האחד, ראוי לגוזר על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה חולמת, הן בשל עקרון

קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעירות אחרות המלוות בכוונה פלילתית, הן בשל אופייה המיעוד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמרת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".

כללים אלה צוטטו מאז שוב ודומה כי הם אכן משקפים את שיקולי הליבה בעבירות אלה.

בין היתר צוטטו כללים אלה בע"פ 2955/2 פלונית נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (פורסם ביום 26.6.12), שם עמדה על הפרק סוגית שליחתה למאסר של נגativa שגרמה לתאונת קטלנית. המערערת שם הודהה במסגרת הסדר טיעון, בעוד היא אמרה - 3 ילדים. הילדים סובלים מבעיות בריאותיות ולימודיות והבא לידיות בהמ"ש כי אם תישלח למאסר, עשויים ילדיה להיוותר ללא מסגרת הורית והם עלולים להישלח למסגרת משפחות אומנה או פנימיות, זאת בשל חוסר מוכנות מצד אבי הילדים, לקחת אותם לחזקתו.

קשה להעלות על הדעת נסיבות אישיות קשות יותר, ועודין סבר בהמ"ש המחויז (שדן בערעוורה) כי לא ניתן להימנע משליחתה למאסר והורה על ריצוי מאסר של 8 חודשים.

בקשת רשות הערעור של המערערת נדחתה, כאשר בהמ"ש העליוןקבע כי הענישה שהוטלה עליה, חרף הנסיבות הקשות "משקפת יישום נכון של הכללים שנקבעו בפרשת אלמוג".

ברע"פ 8756/11 מזרחי נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (5.2.2012), שם נדונה בפני הרכב תלתא (המשנה לנשיאה א' ריבילון; השופט (כתוארו א' רובינשטיין; והשופט ס' ג'ובראן), בבקשת רשות ערעור של הגב' הילה מזרחי (להלן: מזרחי), אשר הורשעה בעבירה של גרימת מוות בגיןה רשלנית. מזרחי, כך נקבע, "נהגה ברכב פרטני ופגעה ברכבו אופניים, שנפתחו למרבה הצער בהמשך בעקבות הפגיעה" (שם, בפסקה א'). בית משפט זה דן בשאלת, האם ניתן להסתפק בעונש מאסר לRICTO בדרך של עבירות שירות, או שמא יש להוותיר את עונשה של מזרחי סורגי ובריח, וזאת חרף העובדה בהרion בחודש הרבעי, ואם לילדים קטינים. לאחר בוחנת כל השיקולים הוחלט להפחית, אמןם, את תקופת מאסירה בפועל של מזרחי ל-8 חודשים (במוקם 12 חודשים מאסר שנגזרו עליה בבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה), אך נקבע, כי:

"לא ראיינו מקום לסתות מדיניות הענישה הנוגעת בנושאי גרימת מוות ברשלנות, שדינה ככל מאסר מהוורי סורגי ובריח במסגרת המאבק בתאונות, ואשר חריגיה מעטים ומקרה זה אינו ביניהם על פי נסיבותיו. חי אדם קופדו".

בע"פ 783/07 חאלד עתבה נגד מדינת ישראל (להלן - פרשת עתבה), נקבעו ביום 23.9.07, בהרכב של שלושה שופטים של בית המשפט העליון הדברים הבאים:

"בהתreffנו לא ראיינו לשנות מן המדיניות הבסיסית שנקבעה באופן עקבי בבית משפט זה, בעבירות חמורות של גרימת מוות ברשלנות, הנורוות מאסר בפועל (אילו הייתה הרשעה בהריגה היה כמפורט המאסר צפוי

להיות ממושך בהרבה). דבר זה הולם את עבירות המערער ואת התוצאה הקשה לה הביאו; ראו רע"פ 2842/96 **חלון נ' מדינת ישראל (1996)** (לא פורסם). לא לモתר לצין כי לעתים הענישה חמורה ממשמעותית ממה שנגזר בעניינו גם בעבירות גרים מותת; (ראו ע"פ 7434/04 חוסאםabo אלקיים נ' מדינת ישראל (2005) (לא פורסם), בו נדחה ערעור על 30 חודשים מאסר בגין גרים מותת ברשלנות בתאונת דרכים".

ואכן בע"פ 7434/04 חוסאםabo אלקיים נגד מדינת ישראל, (פורסם במאגר נבו) נקבעו על ידי בית המשפט העליון הדברים הבאים:

"ריבוי עבירות התעבורה והקטל בכבישים מחיב מדיניות ענישה חמירה זואת על מנת להילחם בנגעזה של תאונות הדרכים אשר גובה קורבותן ובים מזה זמן רב בכבישיה הארץ.

העונש שהוטל על המערער מażן את שיקולי הענישה הרואים במקרה שלפניו והולם את הנסיבות. מכל מקום איננו חורג לחומרה במידה המצדיקה התערבותתו".

במקרה המצוטט לעיל מדובר היה בנהג משאית אשר כתוצאה מנסיעה במהירות מופרזת סטה עם משאיתו תוך כדי עקיפה לצד הדרק, התהפרק, ונוסף שלו צדו נהרג בתאונת. הנאשם היה נהג חדש.

על הנאשם במקרה זה הוטלו 30 חודשים מאסר בפועל ובית המשפט העליון בהרכב של שלושה שופטים אישר את העונש כפי שצוטט לעיל.

בע"פ 6544/07 נזאר גראמנת נגד מדינת ישראל, (פורסם במאגר נבו), דין בית המשפט העליון בהחלטה של בית המשפט המחויז בנצחת אשר החליט לשלווח למאסר בפועל בגין 30 חודשים את מי שהורשע בجرائم מותו של רוכב אופניים עקב סטייה מנתיב נסיעה.

הدعות נחלקו בתיק זה בבית המשפט העליון:

בעוד כבוד השופט לי סבר כי נוכח מידת הרשלנות המדובר בעונש חמור אך ראי, סברו כבוד השופטים ג'ובראן ופגולמן אחרת וכך קבעו כהלכה - **"כל נקוט בידינו כי בבוא בית המשפט להטיל עונש על נאשם, ביחוד כאשר מחליט הוא על העלאתرق הענישה מתוך רצון להגביר הרתעה, עליו להתחשב גם בעיקרון חדירות הענישה. אمنם עיקרון זה איננו חזות הכל ולעתים הוא עשוי אף להתקופף לנוכח שיקולים שונים כגון צורך השעה להגביר מאבק משפטי כנגד עבירות שונות.... עוד יתכן ולעתים מציאות קיצונית, וממציאות הקטל בכבישים יכולה בהחלט להיחשב ככך, עשויה להצדיק סטייה חרדה מדיניות הענישה הנוגנת, כל מקרה לגופו ולנסיבותיו"** לעמדתו של השופט ג'ובראן הctriff כב' השופט פוגולמן והעונש שגזר בית המשפט המחויז הופחת ל-18 חודשים מאסר בפועל.

ההחלטה זו ניתנה לאחר שבית המשפט העליון קבע הלהקה אחרת בפרש תחולון לפיה -

"הקטל הנורא בככיש הקרקע מחייב אותנו להקשות את לבנו ולנהוג עם עבריינים כאלה במידת הדיוולא במידת הרחמים. משמעות הדברים היא, שיש להעלות את רמת העונשה בכיוון העונשים המרביים הקבועים בחוק, תוך הפחחת המשקל היחסית של הנסיבות האישיות" רע"פ 2842/96 ויקטור כחלון נ. מדינת ישראל, תקדים - עליון 96 (2) עמ' 481

כפועל יצא מהפסקה לעיל, מורה בית המשפט העליון על שילוב של החמרה בעונשה לכיוון הרף העליון של העונשה העומד בגרימת מוות ברשלנות על 3 שנות מאסר, אך بد בבד מורה בית המשפט העליון לערכאות הבסיס שלא לזמן את כלל אחידות העונשה ולהמשיך לבחון כל מקרה לגופו.

בע"פ 2365/07 **אמיר דוד פרץ נגד מדינת ישראל** דין בית המשפט העליון בעניינו של נהג אשר סטה מנתיב נסיעתו עת נהג ברכב פרט וכתוצאה מסטייה זו פגע רכבו בעמוד תאורה, עבר לנטייב הנגדי ונחסמה דרכו של רוכב אופנוע אשר נפגע ומצא את מותו באירוע זה.

אף שהנאשם היה קטן ביום האירוע, נורמלי לחלוין ולא כל עבר תעבורתי ממשמעותי, אף שהנאשם בעת מתן גזר הדין היה חיל בשירות סדיר אשר **לקח אחריות מלאה על מעשיו והודה במינויו לו**, אף שהנאשם סבל ממצב נפשי של פוסט טראומה והתאונה התרחשה במצבו לאחר שפגע בעמוד נפתחו מולו כריות אויר ורק אז סטה לנטייב הנגדי - על אף כל האמור לעיל אישר בית המשפט העליון **עונש מאסר בפועל בגין 9 חודשיים** תוך שנקבע מפורשת על ידו -

"**מקרה זה, שאת האסון שהוא כרוך בו ניתן היה למנוע בנקל, הוא עדות מצמררת לתרומות המכרצה של הגורם האנושי לקטל הנמשך בדרכיהם.** אולם נהגים דוגמת המערער שבפנינו, לו רק הקפידו לקיים את מצוותם של דיני התעבורה, ולא רק להלכה אלא גם למעשה, יכולו למנוע את מותם של רבים ואת פציעתם של רבבות אחרים הנושאים על גופם את פגעי התאונות שניהם רבים, ולעתים עד יום האחרון עלי אדמות. לפיכך, גם אם הלב דואב על כליאתו של המערער, דואב הוא שבעתים על אובדן החיים שגורם, ומכאן מסקנתנו כי דיןו של הערעור להדחות".

עיוון בפסקה הנוגגת בעבירה של גרם מוות ברשלנות כתוצאה מתאונת דרכים, כשאליהן מתווסף דרך כלל עבירות תנואה נוספת, כגון נהיגה בנסיבות ראש או נהיגה רשלנית כבמקרה שלפנינו, מלמד על מדיניות עונשה הנעה, לרוב, בין 8 חודשים ו-10 שנים פסילה (רע"פ 2955/12 פלונית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.6.12); רע"פ 1300/14 מורי נ' מ"י [פורסם בנבו] (25.2.2014) ועד 30 חודשים ו-15 שנים פסילה (רע"פ 5619/12 חמוץ נ' מ"י [פורסם בנבו] (5.8.12); רע"פ 708/10 שלאהפה נ' מ"י [פורסם בנבו] (14.6.2010). במקרים חריגים, בשל נסיבות מיוחדות או בשל ריבוי נפגעים, הושטו על הנושאים עונשים החורגים לקולא או לחומרה מהמתחים הנ"ל.

עוד עולה כי העונשים שהוטלו על נושאים שיוחסה להם מידת רשלנות גבוהה, נעו דרך כלל בין 15 ל-20 חודשים מאסר ול-15 שנים פסילה (עפ"ג 39041-04-12 מ"י נ' קלדרון [פורסם בנבו] (11.9.2012); רע"פ 4884/07 אודי מגן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.9.07).

לצורך המלצה, באפריל 2011 בע"פ 10-12-23713 **פיוטר זילברמן נגד מדינת ישראל** (להלן - פрешת זילברמן) אישר בית המשפט המחויזי (בא-שבע) ענישה הכללת 15 חודשים מאסר בפועל לצד 10 שנות פסילה בפועל בגיןemi שגרם ברשלנותו למוותה של תינוקת כבת שנתיים בתאונה שנגירה עקב סטייה מנתיב נסיעה.

הנאשם בפרשת זילברמן שהוא אדם נורטובי לחלוון, סטה עם רכבו לנטיב הנגד. כתוצאה מזאת הסטייה רשלנית התרחשה התנגשות עם הרכב שהגיע בנסיעה בנתיב הנגד.

כתוצאה מההתנגשות, מצאה את מוותה תינוקת בת שנתיים אשר ישבה ותומה בספסל האחורי של הרכב ונפצעו נסעים אחרים.

אף שהנאשם נמצא אדם נורטובי לחלוון, איש משפחה למופת, לא כל עבר תעבורתי חריג או עבר פלילי מכל סוג, קבוע בבית המשפט המחויזי בדעת רוב של כב' השופטים צלקובניק ושפסר -

"העונש שהוטל על המערער אינו חורג מרף הענישה המקובל והנהוג במקרים דומים ועל כן, מצטרף אני לדעתו של חברי השופט צלקובnick, לפיה אין מקום להתערב בעונש שהוטל למי מבין מרכיביו"

אדגיש כי בפרשת זילברמן היה הנאשם מורשה לנוהga ברכבו ולמעט עצם הסטייה מנתיב הנסעה לא חטא בדבר. מצב רכבו היה תקין, הוא לא רתם לרכבו כל רכיב אשר יצר סיכון לסביבה, ואומר המדבר היה באדם נורטובי מן היישוב.

ומן הכלל אל הפרט לצורך קביעת המתחם-

ברף הרשלנות -

הנאשם בתיק שבפני ביצע מספר פעולות כתוצאה מהן הגדרתי את רשלנותו בהכרעת הדיון כרשלנות המצוייה ברף גובה. בעמודים 29-27 של הכרעת הדיון הסבירו על רקע הוראות החוק פרטי רשלנות הנאשם בפרשא זו, ואחריו על עיקרי הדברים:

הנאשם נהג בכל רכב מסווג טרקטור כאשר מעולם לא עבר את מבחני הרישיון להניגת כל רכב זה.

מאחר והנאשם חי כל חייו במושב כחקלאי, איןichi לעמץ ההגנות כי כל רכב זה היה מוכר לו היטב וייתר מסביר כי אי-ירוע הנהיגה של הנאשם על טרקטור בפרשא זו אינו דומה למקרה בו אדם שאין לו מושג בהניגת טרקטור אוחז בהגה מסווג זה לראשונה.

יחד עם זאת, חומרה רבה בעניין לעובדה כי הנאשם מעולם לא טרח לעبور את מבחני הרישיון לצורך קבלת רישיון לכלי רכב זה (הנאשם עבר את המבחנים רק לאחר התרחשויות התאונה) ועם ההחלטה נהוג בטרקטור גדול אליו רתומה מקצתה רחבה כבלתי מורשה לרכב זה, יש בה כדי להעיד על מעשה רשלנות ברף גובה.

סביר כי לו היה עובר הנאשם תהליך מסודר לקבלת רישיון נהיגה לטרקטור, היה גם לומד ומרענן את הוראות החוק ביחס לדרכו הנכונה בה יש לרשותם ולהוביל מוקצהה.

במקרה זה וכפי שנקבע בהכרעת הדין, לא ידיא הנאשם כי המוקצהה הרתומה לרכבו הייתה משולטת ובעלת פנסים **עצמיה** המאים בתאורה צהובה למרחק של 150 מטר לפחות.

עוד לא דאג הנאשם כי רכב מלאו ילווה את תנועת הטרקטור אליו הייתה רתומה מוקצהה שחסמה את רוב שטח הכביש ובכלל זה הנטייב הנגדי בו נסע המנוח.

התנהלות הנאשם בדרך המתואמת לעיל יצירה מצב מסוכן מאד למשתמשי הדרך סביבו, סכנה אשר התממשה באופן מהיר וגרמה למותו בטרם עת של המנוח.

אני סבור, כפי שקבעתי בהכרעת הדין, כי אין מדובר ברשנות בגין כפי שהגדירה ב"כ הנאשם בטיעוני לעונש אלא ברשלנות גבוהה וחמורה כפי שהגדירה בצדקה התובע.

נכון כי הנאשם לא היה חלילה שיכור ולא נע עם הטרקטור במהירות מופרזת. נכון גם כי תאורה כזו או אחרת הייתה מוצבת על הטרקטור בו נהג, אך ברור מעל לכל ספק כי נהיית הנאשם בטרקטור בתנאים שהוכיחה המדינה ללא פנסים כפי שהגדיר החוקך וללא רכב ליווי מהו רשלנות חמורה.

אין מדובר ברשנות רגעית אלא בהחלטה של הנאשם לנוהג בטרקטור כבלתי מורשה נהיגה בכל רכב זה, בהחלטה של הנאשם ליטול הסיכון ולרתום לטרקטור מוקצהה רחבה החוסמת בזמן הנסיעה על הכביש כמעט את כל רוחבו, וכל זאת ללא תנאי תאורה מתאימים, ללא רכב ליווי, ומבליל להוtier לנוהגים בנתיב מולו מרחק תגובה מספיק או סביר לעצם הסכנה אותה יצר הוא בהתנהגותו.

בניסיונו על הפסיקה שהוצגה לעיל על רקע הגדרת רף רשלנותו הספציפית של הנאשם בנסיבות הספציפיות של תאונה זו, ולאור חומרת תוצאות התאונה בפרשה זו, אני קובע

את מתחם העונש ההולם ביחס לרכיב המאסר ככזה הנע בין 15 חודשים ועד 30 חודשים מאסר בפועל.

ביחס לרכיב הפסילה בפועל, ובניסיונו על הנזונים שהוצגו לעיל, אני קובע את מתחם תקופת הפסילה בפועל לתקופה שתנווע בין 10 שנים פסילה ועד 20 שנים פסילה.

גזרת העונשה בתחום המתחם אשר נקבע (ובחינת שאלת החריגת מן המתחם) -

שיקול לكيות האחוריות מצד הנאשם -

ה הנאשם בחר בפרשה זו לניהל הוכחות אגב כפירה באישומים אשר יוחסו לו.

ה מדובר בזכותו של הנאשם לניהל את תיקו כאשר עצם ניהול התקיק חד משמעותית לא יפעל כшиוך לחומרה בעניינו.

יחד עם זאת, לא ניתן לקיות כשיוך לפחות לקיות אחוריות מצד הנאשם.

ה הנאשם הגיע את דבריו במסגרת הטיעונים לעונש בכתב.

בדברים מרגשים שכותב הנאשם לבית המשפט הוא הביע צער عمוק על כאבם של משפחות המנוח, הסביר כי סבר בטעות כי הוא "פועל לפי הספר" ובודיעבד התברר לו שלא כך.

לא מצאתי בדברי הנאשם בכתב ממשום לקיות אחוריות מלאה לorzות התאונה בשל רשלנותו.

מצאתי הבעת צער עמוקה וכנה על תוצאות התאונה, אך גם לאחר הכרעת הדיון המפורטת, לא מצליח הנאשם לקבל, להבין ולהפנים באופן ברור כי נהיגת טרקטור ומקירה ללא רישיון נהיגה בתנאים שרחוקים מלה שהגדר המחוקק בחוק כחובה, הם הם אשר יצרו את התנאים להתרחשות התאונה הקטלנית. כפי שיוסבר להלן, שירות המבחן התרשם בתסקרי המשלים כי הנאשם כן לוקה אחוריות בגין התאונה, ولكن לא הצליח להבין מדוע התרשםותו של שירות המבחן לא באה לידי ביטוי באופן ברור בדברים שכותב הנאשם בעצמו.

חסור ההפנמה **הבורורה** של הנאשם את אחוריותו **הישירה** להתרחשות התאונה, הוא אשר מקשה מאד להפעיל שיקולים לפחות בעניינו ברכיב לקיות האחוריות.

עbero התעבורתי/פלילי של הנאשם על רקע ותיק נהיגתו -

ה הנאשם בעל רישיון נהיגה מדרגה B (רכב פרטי) משנת 1997 ולהובתו 9 הרשעות תעבורת קודמות שכולן למעט אחת עבריות קנס.

אין הדבר עבורי תעבורתי המעיד על הנאשם כי הוא נהג מסוכן בדרך כלל.

נכון כי אין הדבר עבורי תעבורתי נקי לחלווטין, אך למען ההגינות הנאשם מעולם לא גرم לתאונה ולמעט עבירות מהירות אחת בגין נשפט לפני 17 שנים, מעולם לא זומן הוא להיליך תעבורתי בבית המשפט.

אין לנายน כל עבורי פלילי וכן ניתן **להגדירו כאדם נורטטיבי לחלווטין**.

תסקירות שירות המבחן למבוגרים, ונסיבות האישיות של הנאשם -

בעניינו של הנאשם הגיע שירות המבחן תסקירות ראשוני ואחריו תסקירות משלימים.

למען האמת, כמעט לא ניתן לחשב או לקבל תסקירות יותר חיובי מזה שהוגש בגין הנאשם בפרשה זו.

מעבר להתרשומות קצינת המבחן כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו (בניגוד אגב לעדותו בבית המשפט או דבריו בסיום ההליך לאחר הרשותו), מတarrant קצינת המבחן את הנאשם כאדם חיובי, מצפוני מאד, המקביל באופן קשה מאד את האירוע לו גרם, משתתף עמוק ליבו ומצויה עם צערם וכאבם של משפחת המנוח ומתתקשה מאד להשלים עם האבדן לו גרם.

כעולה מן התסקירות לנאים עבר כלוחם ביחידה מובחרת בצה"ל (יחידת "עוזץ") ולזכותו שירות קרבי מלא.

בשנת 2015 התחנן הנאשם, הוא אב לילדה כבת שנה וחצי ואשתו ילדה בן לפני ימים אחדים.

ה הנאשם הביע נוכנות מלאה לקחת חלק בתהיליך שיקומי אותו הציע לקיים שירות המבחן, אך עobar להגשת התסקיר המשלים עדין לא נפתחה קבוצת שיקום מתאימה להשתתפותו.

המלצת שירות המבחן באופן חד ממשמעי היא להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל (זאת משיcoli שיקום). עמדתה של קצינת המבחן היא כי לא תצמיח תעלת לחברת משליחתו של הנאשם זה אל מאחורי סוגר ובריח וכן יהיה אפשר לו לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות.

כבר בשלב זה ולפניהם שאותה בקירה את עדויות האופי הטובות ששמעתי ביחס לנאים, אבהיר כי אפשרות של עבודות שירות תחת מאסר אינה על הפרק בפרשה זו, ואסביר דברי:

מעבר לפסקה אותה סקרתי בהרחבה בתחלתו של גזר הדין, יש להבין כי המרת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות אפשרית רק בהטלת תקופת מאסר שאינה עולה על 6 חודשים.

בפרשה זו בה הוגדרה הרשלנות כחמורה, מתחם העונש ההולם מתחילה ברכיב מאסר של 15 חודשים.

גם אם יופעלו משיcoli שיקום באופן מכיסIMALI בפרשה זו, לא ניתן יהיה לחרוג מחלוקת הנמוך של המתחם עד כדי הגעה לתקופה המומלצת על ידי שירות המבחן.

אולי, לו החוק היה אפשר ריצוי שנתיים מאסר בדרך של עבודות שירות ניתן היה למצוא פתרון יצירתי לפרשה זו, אך כאשר מבנה החוק הוא כפי שהוא היום, וכאשר בית המשפט העליון אמר את דברו בקול חד וברור, אין מנוס מענישה הכלולת מאסר מאחורי סוגר ובריח בפרשה זו, למורות המלצתו של שירות המבחן ולמורות הרקע הנורומטיבי המרשימים מאד של הנאשם.

שמעתי בקשר רב את דבריה של אשת הנאשם אשר העידה באופן מרוגש ומעורר כבוד.

פניתי הרגישה למשפחתו של המנוח, בבקשת הסליה הכנה מהם והבנתה לסלול אותו הם עוברים הייתה מרשימה.

יחד עם זאת, דבריה של אשת הנאשם באו לאחר עדות מצמררת של הורי המנוח אשר נותרו שבורים נפשית ומלאי געגועים לבנם שהלך לעולמו בגיל 20.

גם עדויות חבריו ומעסיקיו של הנאשם אשר העידו על אופיו הטוב והמיוחד כאדם חיובי התקשו מאד להאפיל על כאבם של הורי המנוח בפניהם.

בית המשפט העליון קבע באופן חד משמעי בפרשת אלמוג (אוזכרה לעיל) כי לנסיבות אישיות של נאשם ינתן משקל נמוך עת דין בית המשפט בענישת מושיע בעבריה של גרים מות ברשלנות.

רוב הנאים בתיקים אלה הם אנשים נורמטיביים אשר חטאו ברשלנות, ואין בהםום נורמטיביים כדי להשפיע מהותית על שיקולי העונישה אותן יש לגורר בעיקר מרף הרשלנות.

טייעוני ההגנה לעונש ושאלת הרשלנות התרמתה הנטענת על ידה -

הקשבי קשב רב לטיעוני ב"כ הנאים בפרשה זו.

ב"כ הנאים סבר כי עונישה אשר תנווע בין 6-8 חודשים מסר עם אפשרות לריצו המאסר בדרך של עבודות שירות, היא העונישה הולמת לפרקזה זו, גם שהסכמים להגדיר את רשלנות הנאים כרשלנות בינונית.

elibet teiuuni hahgenna nsova sibb tuiun lpo' meshkbu bochon ha'tnuua shda raiya shel 100 metr mchion nsiyat ha'openuu le'kion ha'mekzra, v'mesla n'matzu simoni b'limha b'kion nsiyat ha'openuu, yish b'matzaim ala' cdi' lk'buu rshlonot toramta n'cavda shel manu'h la'tharachot ha'tauona (ud cdi' rshlonot m'ntakhat li'shitat hahgenna).

כבר בשלב זה אבהיר כי טענה זו אשר הועלתה על ידי ההגנה בשלב הכרעת הדין נדחתה על ידי ולכל היוטר הסכמתי לאפשרות של רשלנות תורמת קלה עד זינחה מצד המנוח.

rshlonoto shel na'am hoco'ha ul ydi ham'dina crshlonot ha'merkazit asher grama la'tharachot ha'tauona v'hi'a ma'afila ul cel achor zeh ao' achor batgavot ro'eb ha'openuu manu'h la'himzot m'kzra chosmet ntib b'kion nsiyatu. yish ammim ha'zeka la'hsephta ma' shel rshlonot toramta ha'nmocha b'uni' li'mashr ha'masr ha'sofi shikbu, ar ein ha'madobor ba'hsephta mahotit, shen ain ani mo'za b'rshlonot toramta ha'ntu'ut mishom airoyu mahotit ha'torom la'tharachot ha'tauona b'frasha zo.

שאלת החריגת ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום -

כפי שהסביר לעיל, שירות המבחן המליך על תהליך שיקומי לנאים במסגרת צו מבחן והשתתפות של הנאים בקבוצה "יעודית לערבי" תעבורו.

על פניו רשאי הנאים לחת חלך (ואף רצוי שייקח חלק) בקבוצת תמייה טיפולית אשר תשיע לו להתמודד עם תחשויותיו הקשות אך אין הדבר סותר את הצורך החברתי והחברה כי ישלם חובו לחברה טרם יחל תהליך שיקומו.

כאשר ברשלנות רבת' עסקין, גוברת חובת הרתעת הרבים ואף שיקולי הגמול על הרצון המיידי לשקם את הנאים.

תקופות המאסר בתיקים מסווג זה אין ארוכות מדי (כפועל יוצא מתקופת המאסר המכסיימאלית הקבועה בחוק למשך 36 חודשים) ואין בתקופות מאסר אלה כדי לקטוע או לשבש תהליך שיקומי ככל שմבקש נאים לחת בו חלק).

לאמן הנמנע כי תהליך השיקום יחל כבר במהלך ריצוי המאסר, ונכון יהיה מצד גורמי השיקום במתokin הכלילאה אם ירתמו לתהליך זה עם הנאים במרקחה ספציפי זה.

אין אני מוצא הצדקה לחריגה לקולא או לחומרה מתוך מתחם העונש ההולם.

אייזון הנסיבות לכך ולכאן מצדיק בעיני את קביעת העונישה בתוך מתחם העונש ההולם אשר הוגדר בתחילת גזר הדין.

קביעת העונישה הסופית -

בשילוב כל הנתונים לקולא ולחומרה, הגעתו למסקנות הבאות:

מאחר רף הרשלנות גבוהה והרכב הרשלנות אינו נובע מאירוע רגעי או טעות בהיסח דעת, אין הצדקה לחלקו הנמוך של מתחם העונש ההולם.

מאחר ורף הרשלנות מורכבת הן מנהיגת כלי רכב כבלתי מורשה לסוג הרכב והן מהסעת כלי חקלאי גדול ומסוכן בתנאי נראהות שאינם עולים בקנה אחד עם החוק, הרי שימוש המאסר צריך לנوع לפחות למרכז העונש ההולם.

בהתחשב בנורמטיביות הנאשם על רקע היעדר כל עבר תעבורתי מכבד (וללא כל רקע פלילי), יחד עם עמדתו השיקומית החד משמעית של שירות המבחן הופעת לטבות הנאשם, נחה דעתך כי עקרון הಹילה יבוא לידי ביטוי בפרשה זו אם ירצה הנאשם תקופה בת 18 חודשים מאסר מאחוריו סורג ובריה.

אני סבור כי תקופה זו מאזנת את מכלול השיקולים בתיק זה ויש בה כדי לשקוף את העונישה המרכזית ההולםת לנسبות פרשה זו.

ביחס לרכיב הפסילה בפועל, הובהר כי מתחם הפסילה הראו נעה בין 10 ועד 20 שנות פסילה בפועל.

בהינתן כי הנאשם ביצע את העבירה אגב נהיגת כלי רכב מסווג טרקטור, וביחס לנהיגת רכב פרטי אין לחובתו עבר תעבורתי חריג, אין אני סבור כי משך הפסילה צריך להגיע לחלקו העליון או המרכזי מתחם העונש ההולם.

בקשת הסיווג של ההגנה בפרשה זו אינה מופרכת ונכון יהיה בעיני לייצר תמהיל פסילה אשר ישקוף מחד את חומרת מעשי הנאשם אך מכך לא אפשר שיקומי גם כמו שעוסק בניהול משק כללי (בתחום בגין משק). אני סבור כי תקופה כוללת של פסילה בת 12 שנים תשקוף את משך הפסילה הראו לפרשא זו, אך בתוך התקופה יחול סיווג כפי שיפורט בגזר הדין שלහן.

בנוסף, תיגזר על הנאשם צופת פני עתיד בדמות של מאסר מוותנה.

ביחס לפיצוי כספי למשפחה המנוח כפי שעתරה לו המדינה, אודה כי סברתי בתחילת שיש בגישה רכיב זה משומן זילות בכבודו של המנוח. סבירתי כי תשלום כסף של הנאשם למשפחה המנוח עלולה ליצור רושם של ניקיון כפיים כפועל ויצא

מעצם התשלום.

במחשבה שנייה, ולאחר שהבנתי בדברי אביו של המנוח מה עליות הטיפולים הפסיכולוגיים שנאלצים בני המשפחה לשלם כדי לשמר על שפויות, נחלה דעת כי חלף תשלום קנס למדינה ישלם הנאשם כחלק מרכיבי ענישתו גם פיצוי כספי למשפחה המנוח (בחלקים שווים לאביו ולאמו).

אין ברכיב ענישה זה כדי להקנות ولو במידה את כאב משפחת המנוח, אך לפחות יסייע הדבר בידיהם לשכור שירותים מקצועיים שישוו בשגרת ההתמודדות עם אסונם.

כל האמור לעיל הנני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

1. גוזר על הנאשם 18 חודשים מאסר לריצוי בפועל בגין סורג ובריח.

מורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל עד ליום 1.1.18 עת יתייצב הנאשם לריצוי מאסרו בכלאBAB-שבע בשעה 00:08 **זאת אלא אם יתואם עבור הנאשם בסיווג השירות המבחן מיקום התיצבות חליפי מול שב"ס.** ככל שב"ס יאשר זאת, אין מניעה מבחינת בית המשפט להתייצבותו הנאשם במתќן כליה אחר.

עוטק מהחלטה זו יועבר לקצינת המבחן הגב' מיכל אליעזר - שירות המבחן למוגרים, מחוץ ב"ש והדרום, נתת באර-שבע.

2. גוזר על הנאשם 12 חודשים מאסר **זאת על תנאי שלא יעבור עבירות של ניגת רכב בזמן פסילת רישיון נהיגה, גרים תאונה בה נגרמו חבלות של ממש או גרים מוות בראשנות זאת תוך 3 שנים מהיום.**

3. פוסל הנאשם מלקביל או מלחזיק רישיון נהיגה זאת במשך 12 שנים. פסילת הנאשם בפועל תסוג באופן הבא: במשך 6 השנים הראשונות תחול הפסילה על כל סוג רישיונות הנהיגה.

בתום 6 שנים תסוג הפסילה כך שלא תחול על רישיון מדרגה B בלבד.

למען הסר ספק לכל אורך 12 השנים הקרובות לא יוכל הנאשם נהוג ברכב כבד וכן לא יוכל נהוג ברכב מסווג טרקטור כאשר ב-6 השנים הקרובות לא יוכל הנאשם נהוג בכל כלי רכב מנوع הדורש רישיון נהיגה בישראל.

כל שבוצעו על ידי הנאשם פסילות קודמות במהלך תיק זה, רשאי הוא להגיש בקשה נפרדת לקיזוז תקופות אלה מהענישה הכלולית שנגזרה.

4. הנאשם יחתום על התchiebot כספית בסך של 30000 ₪ להימנע מביצוע עבירות של ניגת רכב בזמן פסילת רישיון נהיגה, גרים תאונה בה נגרמו חבלות של ממש או גרים מוות בראשנות זאת תוך 2 שנים מהיום.

הנאשם יחתום על ההתchiaבות הכספית תוך 15 ימים מהיום במציאות בית המשפט ולא יאסר למשך 30 ימים.

5. הנאשם ישלם תוך 120 ימים מהיום פיצוי למשפחה המנוח בסך של 30000 ₪ אשר יחולק בחלוקת שווים בין אביו ואמו של המנוח (15000 ₪ לכל אחד מהם).

ב"כ המדינה יודא מסירת פרטים מלאים של הורי המנוח למציאות בית המשפט זאת לצורך העברת סכומי הפיצוי אליהם באמצעות מציאות בית המשפט.

6. הנני מורה על הוצאה צו עיקוב יציאה מהארץ כנגד הנאשם באופן מיידי.

זכות ערעור לצדדים תוך 45 ימים מהיום

ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ח, 23 נובמבר 2017, בנסיבות הצדדים.